

KMETOVALEC.

Glasiló ces. kralj. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 gld. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 14.

V Ljubljani, 15. julija 1886.

Leto III.

Njih c. kr. apostolsko veličanstvo je z Najvišjim odlokom iz dné 21. junija t. l. blagovolilo premilostno potrditi volitev gospoda Gustava grofa Thurn-Valsassino predsednikom c. kr. kmetijski družbi kranjski.

Paša živine in naši srenjski pašniki v ravninah.

(S posebnim ozirom na Dolenjsko)

Spisal V. Rohrman.

I.

Uže nekaj časa je, odkar je nastopila spomlad. Živina začela se je zopet goniti na pašo, kakor hitro je nastopilo ugodno vreme in so obzelenele trate. Pa saj je bilo po letošnji trdi in dolgotrajni zimi tudi uže čas, kajti marsikaki kmetovalec praskal se je za užesi radi pomanjkanja krme in v tej stiski željno pričakoval trenutka, ko mu bode možno znebiti se nadležnih skrbi. Kako pa je bilo tudi živini vstreženo, da je zapustila zimsko bivališče v navadno nesnažnih in zaduhlih hlevih ter ga zamenjala z onim v prosti naravi, pod milim nebom.

V prejšnjih časih bila je paša živine čez poletje povsod v navadi in le pozimi se je pokladala krma v hlevu. Dandanes je to drugače. V mnogih pokrajinah, ki stojé na višji stopinji kulture od nas, ne nahajamo nič več pašnikov, to je, zemljišč, koji bi se izključljivo le rabili za pašo živine. V ondotnih krajih redijo vso živino tudi čez poletje v hlevu in jo gonijo navadno še le v jeseni na požete njive, da popasejo plevelno strnišče ali pa na travnike, ko so uže spravili otavo in na pokošena deteljišča. Pa tudi to so opustili v nekaterih krajih. Čez poletje pokladajo živini v hlevu večinoma svežo krmo, katero prideljujejo na polji.

K temu načinu gospodarjenja napotila je kmetovalec tamošnjih pokrajin večja vrednost zemljišč, katera je postala v zadnjih desetletjih, dasiravno se poljski pridelki niso primerno podražili, marveč nekateri celo padli v cenah; potem večji davki in davščine, večje potrebe za vsakdanje življenje itd. Temu nasproti pa ni ostalo polje nič rodovitnejše, kakor poprej.

Da bi toraj kmetovalci dosegli večjim potrebam tudi primerne večje dohodke iz gospodarstva, začeli

so opuščati pašnike, ker so dobivali iz njih premajhen užitek. Premenili so jih večinoma v polje, pa tudi v travnike. Začeli so obdelovati polje boljše in globokejše, vrstiti umno rastline na polji in pridelavati potrebno krmo na polji, živino pa zaradi opuščenih pašnikov rediti čez poletje v hlevu.

Velik napredek je to v intenzivni kulturi. Kjer to zahtevajo krajevne in gospodarstvene razmere ali kratko rečeno „gospodarski položaj“, je tudi povsem opravičeno.

Da se je z rednim pokladanjem krme v hlevu tudi čez poletje pomagalo bistveno vspešni živinoreji, je istina, osobito če pomislimo, kako slabo in neredno se je živina hranila na revnih pašnikih. „Če pa živina strada, strada gotovo tudi polje“ in nič manj tega ne občuti sleherni kmetovalec.

Drugače pa je tam, kjer so dobri in umno oskrbovani pašniki, to pa še posebno v pokrajinah, kjer zemljišča nimajo prave vrednosti in so po ceni, kjer se poljski pridelki radi pomanjkanja pravih občil ne morejo dobro v denar spraviti, kjer požre delo veliko vsakoletnih dohodkov, kjer je podnebje travorodno itd.

V takih krajevnih in gospodarstvenih razmerah pa naj se pašniki v potrebni meri obdržé, ker nam sigurno koristijo in dostikrat več, kakor če redimo čez poletje živino v hlevu.

Kake koristi pa nam dajejo dobri pašniki v takih gospodarskih položajih?

Dobri pašniki nam prihranijo pred vsem vsako leto dosti stroškov, ker jih ni potreba tako obdelavati in oskrbovati, kakor druga zemljišča; pašniki nam prihranijo stroške za košnjo in spravlanje krme, za napravo in pokladanje krme, za oskrbovanje živine v hlevu itd. Kjer so delalci dragi, kjer toraj stroški za delo močno krajšajo letne dohodke, se ta korist pašnikov kaj dobro razvidi in čuti. Krma na dobrem pašniku pa se dosti boljše in popolnejše izkoristi, ker jo živina mlajšo vživa. Ta krma je dosti okusnejša in najlažje prebavljiva. Živina se na paši tako redi, kakor to njena narava zahteva, tegadel si lahko razložimo, zakaj da se živina na paši dobro počuti in lepo vspeva; to opazujemo še v posebni meri pri mladi in plemenski živini, katera prostega gibanja v svežem zraku za krepki razvoj in vspešno rejo neobhodno potrebuje. Hlevska reja čez poletje je tem slabša za živino, čem neprimernejše imamo naše hleve, čem bolj so isti tesni in zaduhli; posebno nepriporočljiva je pa hlevska reja čez poletje za mlado, rastočo goved. Da

se mlada goved v vseh delih telesa pravilno razvija, da zdrava, krepka in lepa vzraste, je potrebno, da se prosto giblje in poljubno preskače na paši. Kako pa to tudi plemenski živini ugaja. Le mlekarice, ki imajo dovelj priložnosti prosto gibati se na paši, prinašajo nam zdrava in čvrsta teleta in se oteletijo lahko; nasprotno pa sem imel dosti priložnosti, prepričati se, da je hlevska reja, ker je manj naravna, vzrok težkim oteletitvam (porodom) in njih posledicam. Pa tudi živalski izdelki, kakor mleko, surovo maslo itd. so dosti boljši, če pasemo živino, kakor če jo redimo v hlevu.

Da je živina na paši večkrat izpostavljena slabemu vremenu in njega škodljivim vplivom, je povsem istina; toda ti vplivi se dejansko v tej meri zmanjšajo, čem manj je živina omehkužena, to je, čem bolj je živina od mladih nog na pašo vajena. Kolikokrat pa niso na drugi strani neprimerni in zaduhli hlevi vzrok različnim boleznim živine?

Če nekateri ugovarjajo, da se zgubi preveč gnoja, če pasemo živino in da se ga dosti več pridela, če redimo živino v hlevu, naj jim suži sledeče za odgovor: Res se pomnoži število voz gnoja vsako leto, če redimo žival le v hlevu in ji primerno steljemo. Ta stelja se pa lahko tudi na drugi način dobro za gnojilo uporabi in se tegadel prava množina gnoja le v toliko pri paši zmanjša, kolikor se ga na poti do pašnika in od pašnika do doma pogubi. In še ta zguba gotovo ne presega in ni večja od zgube gnoja, katera nastane doma v hlevu in na gnojišču, posebno pa pri nas, ko še tako brezbrizno in slabo spravljamo in ravnamo z gnojem! Kar ostane odpadkov na pašniku, to ni nobena prava izguba, vsaj gnojjo pašnik, kateri se tegadelj dobro obrašča in daje več paše — to seveda le, ako se trdni odpadki razbrskajo in enakomerno po pašniku razmečejo in razdelé, kar se opravlja z dokaj malim trudom. Najmanj se pa na pašniku pogubi toli vredna scalnica, ktero zemlja takoj popije, med tem ko se je pri nabiranju v hlevu in gnojnični jami navadno precej pogubi, tudi če se še bolj skrbno to delo opravlja, kakor se dandenes navadno še pri nas.

Nekateri tudi ugovarjajo, da krave na paši vsled trajnega gibanja na mlečnosti zgubé. To se pa dotičnim golo le dozdeva. Vsaj nas ravno nasprotno o tem skušnje učé, da namreč krave pri dobri ali pravi paši več molzejo, kakor pa pri hlevski reji. In to si tudi lahko razložimo, vsaj je prosto gibanje in sveži zrak potrební pogoj, da se živina dobro počuti. To pa učini, da nam daje živina večje užitke, da je živina bolj produktivna. Ako se živina po zimski hlevski reji paši privadi, kar se zgodi prav kmalo, postane tudi mirna in hodi le za hrano.

(Dalje prihodnjič.)

Kako je dobiti občinam državno podporo za napravo kálov ali napajališč za živino.

Veliko je še občin na Kranjskem, katere bi si rade napravile svoj kál ali napajališče za živino. pa jim primanjkuje denarja, kako pa državno podporo dobiti, tega pa ne vedó. Mnogo prošinj za tako podporo pride na c. kr. kmetijsko družbo, katera sedaj nima nič več v roki razdelitev državne podpore za kále, zato tudi takim prošnjam ustreči ne more. Prošnja za državno podporo za kál uložiti je pri okrajnem glavarstvu. Okrajno glavarstvo oddá potem to prošnjo osrednji vladi v Ljubljano, katera potem določi podporo za ozirom na sredstva, ki

jih ima na razpolaganje. Vlada usliši pa le one prošnje, ki so prav narejene, ki imajo vse potrebne priloge in ki v resnici dokažejo potrebo subvencije za kál. Večina prosečih občin ne zná take prošnje narediti in tako čas trati ali pa še celó slednjič nič ne doseže, akoravno je v Ljubljani v ta namen mnogo denarja na razpolaganje. C. kr. deželna vlada je uže o svojem času občine podučila, kako je take prošnje delati, pa dotična naznanila so se gotovo uže vsa pogubila. Iz tega vzroka, in ker je naprava kálov posebno zaradi vspešne živinoreje mnogokrat prepotrebna, zdi se nam potrebno prijaviti ono, kar mora prošnja zapopasti.

Gori smo uže rekli, da je prošnjo vložiti pri okrajnem glavarstvu. Prošnja pa mora to-le vse zapopasti:

1. Kraj, kjer občina hoče napraviti napajališče ali kál za živino. Ta kraj naj bode popisan, na kratko zaznamovana njegova lega in povedano, katere vasi rabile bi kál, koliko je živine in v katerem času bi kál rabili.

2. Vzroke, zaradi katerih je kál potreben. Te vzroke mora potrditi dotična podružnica c. kr. kmetijske družbe. Dalje mora biti razloženo, zakaj občina ni zmožna kála na svoje stroške napraviti.

3. Prošnji naj je pridjan majhen načrt namerovanega kála, s popisom in z razjasnilom, kako bode kál narediti.

4. V prošnji mora biti naveden znesek, za katerega bi se dal napraviti kál in pa svota, za katero občina prosi. Povedati je, s katero svoto bi se izhajalo, ako bi občina delavce in vožnjo preskrbela.

5. Prošnja mora biti podpisana od občinskega predstojnika.

Ker c. kr. vlada ne usliši vsake prošnje, navedemo v naslednjem pogoje, pod katerimi ona podporo prizna, za to, da se potem občine vedó ravnati in nepotrebno prošenj ne vlagaj.

Pogoji so ti-le:

1. Nameravan kál mora biti od državnih tehničnih organov namenu primeren spoznan.

2. Predno občina dobi podporo, se ona mora po svojem postavnem zastopu zavezati s pravno veljavnim izrekom, da bode napravila v določenem času kál in ga vzdrževala v dobrem in namenu primernem stanju.

3. Prvo polovico dovoljene podpore dobi občina takoj pri začetku dela, drugo polovico pa po dovršitvi, ako je državni tehnični organ pripoznal, da je stavba prav izvršena.

4. Ako bi občina ali vas brez opravičenega vzroka ne bi bila dovršila dela v določenem času, mora ona prejeti znesek s 5% obresti vrniti politični oblasti.

Muricodolsko tele

možkega spola, preko mesec staro, prodá po navadni cení g. Gabrijel Jelovšek, posestnik na Vrhniki. Tele je od krave izvirnega muricodolskega plemena, koje je kupila uže brejo c. kr. kmetijska družba letošnje spomlad na Muricodolskem.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe

dné 4. julija 1886.

Seji predse tuje družbeni podpredsednik gosp. Jos. Fr. Seunig, navzoči so pa odborniki: gg. Detela,

Kastelic, Lenarčič, Murnik, dr. Poklukar, Povše, Witschl, dr. M. Wurzbach in tajnik g. Gustav Pirc.

Tajnik Gustav Pirc poroča, da je ravnokar dovršil obširno poročilo na c. kr. kmetijsko ministerstvo o kranjskih šolskih vrtih, ter da je pri tem delu zadél na mnogo nedostatkov o porabi državne subvencije, na pr. s. dobili krajni šolski sveti subvencijo za napravo šolskih vrtov úže pred desetimi leti, a še danes nimajo vrtov.

Glavni odbor naroči tajništvu v vseh slučajih, kjer niso državne podpore porabili namenu primerno, vrnitev podpore zahtevati.

Predsedništvo predlaga primerne ukrepe zaradi družbene podkrovske šole, katere glavni odbor enoglasno sprejme.

Tajnik Pirc poroča: Od državne subvencije za živinarstvo za leto 1886. v znesku 2000 gold. in od lanskega preostanka te subvencije v znesku 75 gold. 26 kr. ostane po prvem nakupu plemenske govedi, ko-je je družba izvišila meseca maja, še 1503 gold. 93 kr., on za to predlaga: Plemensko goved, ko-je se bode s tem denarjem kupilo letošnje jesen, prodajati je v Lescah, Postojni in eventuelno tudi v Litiji. — Predlog se sprejme.

Zaradi izplačila državnih subvencij „ribškemu društvu“ v Ljubljani ter „čebelarskemu in sadjarskemu društvu za Kranjsko“ v Jesenicah naroči glavni odbor tajništvu, da se drži ministerskih naredeb. Pri tej priliki predlaga g. Kastelic, da se zahteva od „ribškega društva“ pojasnilo, kako meni društvo postopati, da se po naših vodah zopet zaredé raki. Predlog g. Kastelica odbor sprejme.

Gosp. Povše poroča o poizvedbah, katere je on storil o organizaciji mlekarških zadrug po raznih mestih, posebno v Gradci, ter predlaga zaradi eventuelne ustanovitve take zadruge v Ljubljani, naročiti odseku za živinarstvo, da se v kratkem enkrat snide, v tem posvetuje in glavnemu odboru stavi primerne nasvete. Predlog se sprejme.

Od c. kr. deželne vlade držbi v poročanje poslani prošnji občin Roviše in Gora zaradi preložitve tamošnjih semnjev sklene glavni odbor vrniti c. kr. deželni vladi s priporočilom, da jih blagovoli uslišati.

Na vabilo „osrednega odbora III. avstrijskega shoda vinorejcev v Bocenu“ sklene glavni odbor odgovoriti, da bode družbo na shodu zastopal brž ko ne nje tajnik g. Pirc, da je družba zadovoljna s predloženim sporedom obravnav ter da ji pri sedanjih razmerah ni mogoče prerediti kolektivne razstave kranjskih vin, zato bode pa na to razstavo opozorila posamezne kranjske vinorejce.

Vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo naznanja, da c. kr. kmetijska družba na Dunaji z veseljem pozdravlja sklep odbora, vsled katerega hoče preložiti na slovenski jezik IX. uzorni načrt kmetijskih stavb na Nižje-Avstrijskem „Kleinere und grössere Rindviehstallungen“ ter da prepušča brezplačno v to potrebne klišeje. Vis. c. kr. kmetijske ministerstvo izjavi pa úže naprej, da v namen izdaje te knjige ni v stanu dati nikake podpore.

V odgovor, kako bi bilo najbolje, porabiti letos dovoljeno državno subvencijo za mlekarstvo v znesku 200 gold., poroča gospod župnik Mesar v Bohinjski Bistrici, da je sirarjem v Bohinju najbolj potreben praktičen poduk v ravnanji s sirom v shrambah ter da naj glavni odbor v ta namen prosi ministerstvo, da blagovoli z dovoljeno subvencijo najeti učitelja, ki bi prišel iz Tirolskega ali Švice, Bohinjce v tem delu

podučevati. Glavni odbor naroči tajništvu v tem smislu na ministerstvo poročati.

Podružnica v Bohinji prosi glavni odbor, da naj tudi v oddaljenem Bohinju napravi enkrat govejo razstavo, kakor lansko leto v Kranjski gori, kajti iz Bohinja je predaleč goved v Kranj na razstavo goniti, a vendar Bohinjci zasluži-jo tako spodbudo, kajti oni so dobri živinorejci, imajo veliko govedi, in so za kmetijski napredek zelo vneti. Glavni odbor se v načelu izreče za tako razstavo ter naroči tajništvu poskrbeti za potrebna denarna sredstva.

Vojaška založništva v Ljubljani, Pulji in Mariboru objavljajo dneve, na katerih se bode oddajalo preskrbljevanje vojakov s slamo, senom, kurivom, z ovsem itd. potom zmanjševalne dražbe. Glavni odbor naroči tajništvu to v družbenih listih objaviti.

Vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo izjemoma dovoli glavnemu odboru, da odda po enega bika za polovico kupne cene brez dražbe kmetijski podružnici v Postojni in občini Mozelj na Kočevskem.

Glavni odbor sklene, 700 gld. od v hranilnici naložene glavice nekemu prosilcu na hišo v Ljubljani posoditi proti 6% obresti ter naroči družbenemu prav-nemu zastopniku dr. M. Wurzbachu, da vse potrebno preskrbi.

Glavni odbor v naznanje vzame:

Deželnega odbora poročilo o izvršeni razdelitvi podpor šolskim vrtom.

C. kr. deželne vlade naznanilo o letošnjem pre-miranji konj.

Kranjske hranilnice darilo za revne podkrovske učence v znesku 50 gold. (Tajništvu se naroči, odbo-rovo hvalo hranilnici prijaviti.)

Razpis državne ustanove za Kranjca, kateri hoče obiskovati živinozdravniški zavod na Dunaji.

Poročilo g. vodje R. Dolenca, da bode njegov ro-kopis o vinarstvu končan do konec oktobra t. l.

Račun J. Blaznikovih naslednikov za tiskarska dela.

Dopis c. kr. deželne vlade, da je državne podpore za leto 1886. nakazane, in sicer:

za rastlinstvo 600 gold.,

za nakup plemenske govedi 2000 gold.,

za rejo drobnice 500 gld. (od tega je pa 200 gld.

za „ribško“ in „sadjerejsko“ društvo.

Novim udom so predlagani in sprejeti gg.:

Matija Zarnik, župnik v Sr-dnji vasi v Bohinji;

Domenik, zdravnik v Bohinjski Bistrici;

Karol Bernard, nadučitelj v Bohinjski Bistrici.

III. shod avstrijskih vinorejcev.

Drugi shod avstrijskih vinorejcev iz leta 1879. na Dunaji sklenil je III. shod prirediti v Bocenu. Ta shod bode toraj, ker so razne razmere sklicanje shoda do sedaj zabranjevale, zboroval od 20. do 24. sep-tembra v Bocenu.

Zborovanje III. shoda avstrijskih vinorejcev bode gotovo zelo zanimivo, kajti v dolgem času od zadnjega shoda spremenile so se kaj močno razmere avstrijskega vinarstva. Obravnaval bode shod v prvi vrsti vprašanja, ki so najbolj važna za avstrijsko vinarstvo in vinsko kupčijo. Tako na pr. posvetoval se bode o trtni uši, o „Peronospori“, o drugih škodljivcih trte, o železničnih tarifah za vino, o colnini na vino, o najno-vejših skušnjah in napredku v vinarstvu in kletarstvu toliko iz praktičnega kakor iz vednostnega stališča.

Osredni odbor shoda bode takoj prijavil spored obravnavam, kakor hitro bode spored definitivno so-

stavljen, vabi pa uže sedaj na shod vse prijatelje vinarstva, vse, ki se praktično bavijo z vinarstvom in z vinsko kupčijo ter tudi možje, kateri skušajo to stroko pospeševati s svojimi vednostnimi preiskavanji.

Živahna udeležba je velike važnosti za shod

Kakor vse kmetijske stroke, tako ima tudi posebno vinarstvo boriti se z marsikaterimi težavami, ki so naravni posledek vedno se spreminjajočih kupčijskih in občevalnih razmér. Zato je pa važno, da vsi oni, ki so prizadeti, skupno skušajo to doseči, kar je posameznemu nemogoče.

Istočasno s shodom bode pa tudi v Bocenu pod pokroviteljstvom Nj. c. in kr. vis. prevzvišenega gospoda nadvojvode Henrika razstava vina, sadja in grozdja ter kmetijskega, vinarskega in kletarskega orodja.

Osredni odbor se bode ob enem potrudil na izletih pokazati čast. udeležencem shoda mnoge zanimivosti južno-tirolskega vinarstva.

Podpisani odbor bode skrbel, da bodo vsi udeleženci ohranili si najboljši spomin na dneve shoda, zato pa tudi upa, da njegovo vabilo ne bode zaman ter da bode imel priliko pozdraviti mnogo prijateljev vinarske stroke na shodu v Bocenu.

V Bocenu meseca julija 1886.

Osrednji odbor III. avstrijskega shoda vinorejcev in kmetijske razstave v Bocenu.

Razstava in premiranje goveje živine za politične okraje Ljubljansko okolico, Kamnik, Kranj in Radoljico

bode to jesen (koncem septembra) v Kranji. Podpisani odbor posebno opozoruje uže sedaj na to razstavo živinorejce teh okrajev, da se mnogobrojno razstave udeležé, ter da pripeljejo lepo in snažno goved k premiranju.

Dan razstave in podrobnejši spored razstave objavi c. kr. kmetijska družba precej, ko c. kr. kmetijsko ministerstvo potrdi uže predloženi načrt premiranja.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

V Ljubljani 9. julija 1886.

J. Fr. Seunig m. p.,

podpredsednik.

Gustav Pirc m. p.,
tajnik.

Zalaganje c. kr. vojske.

s kruhom, ovsem, senom, slamo in kurivom oddajalo se bode za leto 1886/7. potom pismenih ponudeb pri oskrbovalnem magazinu

v Ljubljani dné 19. in 20. julija,

v Mariboru dné 14. julija,

v Pulji dné 22. in 24. julija.

Natančneje pogoje poizvedeti je v pisarni c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

J. Fr. Seunig m. p.,

podpredsednik

Gustav Pirc m. p.,
tajnik

Razpis

državne štipendije za obiskovanje c. kr. živino-zdravniškega zavoda na Dunaji.

Vsled odloka vis. c. kr. kmetijskega ministerstva iz dné 20. maja t. l. št. 6742/856 pooblaščen je podpisani odbor, razpisati državno štipendijo v znesku 300 gold. za Kranjca, ki se namerava učiti živino-zdravništva na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaji.

Prosilci za to državno štipendijo, ki so rojeni Kranjci, naj dokažejo, da so z dobrim vspehom dovršili vsaj šesti gimnazijski ali realni razred ter da so zmožni slovenskega in nemškega jezika.

V živinozdravniški tečaj, kateri traja tri leta, vstopiti je 1. oktobra t. l.

Nemški pisane prošnje na vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo, katerim naj je priložen rojstni list in šolsko spričalo, oddati je najpozneje do 1. avgusta podpisnemu odboru.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe

v Ljubljani 18. junija 1886.

J. Fr. Seunig,

podpredsednik.

Gustav Pirc,
tajnik

Tržne cene.

V Kranji, 12. julija 1886.

Na današnji trg je došlo 236 glav goveje živine in 27 prešičev.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hektol. . .	7 48	Ajda, hektol. . .	4 87
Rež, " . .	5 52	Slama, 100 kil . .	—
Oves " . .	3 40	Seno, " " . .	—
Turšica " . .	5 52	Špeh, fr. kila . .	58
Ječmen " . .	5 36	Živi prešiči, kila . .	—

V Ljubljani, 7. julija 1886.

Povprečna cena.

	Trg gl. kr.	Magaz. gl. kr.		Trg gl. kr.	Magaz. gl. kr.
Pšenica, hektol.	6 82	7 62	Sur. maslo, kila	— 90	—
Rež " "	5 20	6 15	Jajca, jedno . .	— 2	—
Ječmen " "	4 39	4 97	Mleko, liter . .	— 8	—
Oves " "	3 99	3 22	Gov. meso, kila	— 64	—
Soršica " "	—	6 60	Telečje meso, " "	— 50	—
Ajda " "	4 22	4 87	Prešič. meso, " "	— 60	—
Proso " "	4 87	4 93	Koštrun " "	— 34	—
Koruza " "	4 87	5 15	Kurecina, jedna	— 54	—
Krompir, 100 kil	3 57	—	Golobje, jeden .	— 20	—
Leča, hektoliter	10	—	Seno, 100 kil .	2 41	—
Grah " "	10	—	Slama, " " .	2 67	—
Fižol " "	10	—	Drva, trde, sež.	6 40	—
Gov. mast, kila	1	—	" mehke, " "	4 15	—
Svinska mast "	— 66	—	Vino, rud., 100 l.	— 24	—
Špeh, fr. " "	— 60	—	" belo, " "	— 20	—
" prek. " "	— 70	—			